

Važno vprašanje

pri sedanjem nezanesljivem vremenu je zaščita telesa od škodljivih posledic nazebe. Za pri najmanjših bolečinah v mišicah, glavi ali križu, pri znakih nahoda se ne sme lahko-

prišel v težave, bo moral prodajati. Mestni in podeželski denarni magnatje bodo pa nakupovali. Najprej bodo izginjali mali posestniki, potem srednji. Postali bodo žrtve velikih posestnikov ali pa najemniki, hlapci in delavci mestnih bogatašev. Ali je to vabljiva bodočnost, pred kakoršno nas svari dr. Korošec in kakoršna je neizogibna, ako ne bo med kmečkimi ljudstvom prodrla zavest vzajemnosti, stanovske solidarnosti, ako ne bodo kmetje izvrševali gesla: kmečki denar kmetu.

Bank je preveč.

Kdor količkaj pozna gospodarske razmere, ta ve, da imamo danes v celi državi, zlasti pa v Sloveniji bank preveč. Pa ne samo preveč bank, banke imajo tudi previsoko režijo, prevelike izdatke za svoje palače, za svoje drago uradništvo. Kdor danes po opravi moram v banko, ta vidi, da ni več tiste živahnosti, kakor je bila v letih 1920 do 1923, temveč da je v njih veliko uradnikov, pa zelo malo strank. Seveda so se banke in njih uradništvo na lep položaj že navadile in ne bi rade kar same od sebe likvidirale, ako ne bodo k temu prisiljene. Če bo ljudstvo tako neumno, da more ta dragi aparat na njegov račun in na njegovem hrbtu živeti, zakaj ne bi živel. Na drugi strani pa vemo, da pri naših hranilnicah in posojilnicah ni nobenega uradništva, da celo člani načelstva in nadzorstva za svoja odgovorna mesta in za vse seje ne dobivajo nobene odškodnine, nobene nagrade. Zato je pač le pri teh posojilnicah mogoče, da danes dovoljuje kredite kmečkim posestnikom po 6, največ 8 odstotkov, medtem ko banke še vedno le redko gredo pod 16 odstot. Če trgovina in obrt še hočeta in moreta prenašati absolutno predrago bančno režijo, naj jo prenašata. Kmetom bančne režije ni treba prenašati, ker imajo svoje kmečke banke, ki delajo »zastonj, za božji lon«. V kolikor pa napravijo kak dobiček, gre ta v korist občine, za splošno korist.

Sklep ob novem letu.

Naj bi bil torej z novim letom 1926 naš trden sklep, da se bomo vsi brez izjeme oklepali le naših zadrug, da bomo le v naših posojilnicah vlagali kmečke prihranke, ker so v teh posojilnicah prihranki ne le varni, temveč tudi v prvi vrsti na razpolago za kmečke potrebe: za pomoč kmetu in za kmetov napredek.

Obdelujmo in izrabimo vsak košček zemlje.

Vsakdo mi bo rad potrdil, da skoro ni dobiti preproste kmetijskega posestva, kjer bi bil vestno izrabljen prav vsak košček zemlje. Nasprotno, taki koščeki predstavljajo čestokrat cele prostore in površine, ki so v bistvu nevidni, težek davek na našem narodnem gospodarskem telesu. Občuten še posebno dandanes, ko je

rekel, da si nerodnejši in siromak, sedaj pa ti kar naravnost povem, da si osel! V džunglo —! Claytona lorda Greystoke potomec, iz slavne rodbine, eden najbogatejših mož pod angleškim solncem, ljubljeneц vseh, ki so ga kedaj srečali v življenju, nadarjen človek, zal fant da ga je iskati treba, — pa gre med gorile, samo zato, ker ga ne mara domišljava Amerikanka —! Ha ha ha!

Vse buje se je razburjal, skočil je po koncu, letal po sobi in krilil z rokami. Saj je dobro vedel, da se Trzan ne šali.

Trzan pa ga je mirno gledal, končno stopil k njemu, mu djal roko na ramo in začel:

»Pavel, prijatelj! Ko bi me ti razumel —! Ka pa naj počnem med svetom? Pristudil se mi je, kome da sem prvi korak stopil vanj.

Kako sem hrepenel v svet, ko sem bral o njem v očetovih knjigah! Kako sem se ga veselil, ko se je izpolnila moja želja! S koliko vsem sem se lotil učenja, da bi bil enak belim ljudem v vsem. In kako srečen sem bil, ko sem mislil, da me ljubi Ine!

In kaj sem doživel?

Ozke, omejene razmere, povsod prepovedi in postave. Geniti se nisem smel, pa že ni bilo prav. Brezsrčne, sebične ljudi sem našel, nevoščljivo in po strani so me gledali kakor kakega nadležnega nepridiprava, še več, — za divjaka iz afriške džungle so me imeli. Vsakemu je bilo neprijetno v moji družbi, vsak se me je skušal prejkoprej iznebiti. Izpodrinili so me, nedvomno so mi dali vedeti, da nisem za med nje.

In v takem svetu bi naj živel —? Ali ni lepša svoboda pragozda, ali niso poštenjeje divje živali, ki ne poznajo zahrbtnosti —!

V džunglo pojdem. Tam sem zrastle, tam sem bil srečen —.

mišljeno čakati, temveč treba poskušati takoj ono bolečino oajšujoče domače sredstvo, katero so radi in raznovrstno uporabljali že naši roditelji in dedje, posebno pri revmatskih bolečinah. To že celih 27 priljubljeno domače sredstvo in kosmetikum je Fellerjev blagodišeči »Elsafluid«. Drgnenje in umivanje z Elsafluidom lajša bolečine, krepi in osvežuje mišice in živce, stori neobčutljivim proti mrzlem zraku. Od znotraj in od zunaj mnogo močnejši in izdatnej-

boj za gospodarski obstanek čedalje hujši, ter zahtevamo od posestva, da naj nam donaja več in več. Dobiti je, sicer za marsikaj dobrega dovzetne gospodarje, ki pa mirno trpe take nečedne madeže na svojem posestvu. Kako si naj človek to razlaga? Največkrat bo temu menda vzrok takozvana »komoditeta«, ali po domače rečeno — lenoba. Golo dejstvo pa je, da se take neproduktivne površine pospnejo včasih do četrte celokupnega posestva, ali pa mogoče še več.

Največji del takih prostorov odpade pač na naše meje, katerih je žal pri nas vse preveč vsled velike razkosanosti zemljišč. Znano je pa tudi, kako smo glede mej občutljivi; zato morejo biti meje primerno velike. Tako meje služijo navadno obenem tudi kot prostori, kamor se odlaga iz ene in druge strani kamenje, plevel, in druga slična šara. Tu se naseli tudi kmalu robida, trnje in drugo grmičevje in končno je cela meja popolnoma preraščena. Z izgovorom, da je to pač »meja«, trpi se to mirno naprej. Zalostno je tudi to, da, če že en sosed hoče, da se odstrani in umno izrabi taka meja, drugi bo morda takoj proti, češ, sosed me hoče pri meji ukaniti! Pa tudi na posestvu samem kažejo večkrat enako sliko, med njivami, travniki itd., ki so tu dostikrat brez pravega vzroka. Ker so tu pač že »od nekdanj« — naj bodo še v naprej! — Po naših travnikih in pašnikih je videti dostikrat cele skupine raznega ničvrednega grmičja, trnja itd., preraščene z bohotno rastočo robido. Mar trpimo to radi njenih jagod? — Marsikateri naš kmetovalec mora se pri oranju previdno ogibati raznega, velikega kamenja, ki štrli posamezno tu pa tam iz zemlje. Družbo mu dela navadno robida in drug plevel. In ali ni pri nas po travnikih dobiti močvirij, ki so tu samo vsled zanemarjenosti in bi jih sicer bilo lahko odpraviti! Naši pašniki so čestokrat prave pustanje; uboga živina, ki se mora tu pastiti! Ob potih, plotovih, jarkih itd. je videti čisto razno zanikarno grmičevje in trnje, kar gotovo ne služi kraju v kras: — Omeniti je študi posebno prostore, ki so po navadi skrajno zanemarjeni, to so takozvane »ograje« za svinje, ki jim služijo za pašo. Ker se redno ne čistijo odpadkov in ker so v navadi v bližini hlevov in gnojšč, zaraščene so čisto vsled prevelike gnojnosti zemlje — s ščavjem in drugim plevelom. Na posestvu in doma okrog je večkrat dobiti tudi razne jame, jarke itd., ki so brez vsakega pravega vzroka.

In še več takih in enakih prostorov je pogostokrat dobiti na zemljišču; ne trpimo jih več v bodoče. Dragi čitatelj, pojdi in poglej po svojem posestvu, skoro gotovo boš našel kaj takega, kar boš spoznal, da ti je le v škodo. Ukreni tedaj čimprej, da se bo prostor kar najbolje izkoristil. Če le mogoče, odstrani sporazumno s sosedom zanemarjene meje, obmejnike, ter jih pritegni obdelovanju. Do zadnje koreninice izkopli in poruj iz zemlje razno trnje, grmičje, robido itd., ter zasuj take »goliše« z mešanico travnega in deteljnega semena, če jih ne boš sicer drugače obdeloval. Iz zemlje mo-

»Prijatelj, prečno gledaš! Razumljivo je, da si jezen na svet, razočaran te je komaj da si stopil vanj. Pa vaje ti manjka! Izkušenj nimaš! To vse pride!

Nekaj časa sta molčala, nato pa je Arnot nadaljeval:

»Prepušči zadevo z Ino in Claytonom meni, pojdi in si počij! Večer pa te vzamem seboj na zabavo. In službo ti dobim, da boš imel posla, ki bo vzel v zakup tvoje misli. Pozabil boš! V džunglo pa mi ne pojdeš nazaj!

Trzan ni ugovarjal. Prepustil se je Arnotovemu vodstvu in se za nekaj dni z vso silo vrgel v naročje pariškim zabavam. Seve zabave niso bile krive, da se je silno dolgočasil in da so mu nazadnje do skrajnosti mrzele.

Večnoma sta prebila večere skupno, le če je Arnota služba zadrževala, je šel Trzan sam na zabavo.

In tako je bil sam tudi tisti večer, ko je doživel svoj usodni, čudni dogodek.

Sedel je v koncertni dvorani, pil neizogibni whisky ter malomarno poslušal petje in godbo.

Hipoma je dobil občutek, kat ga nekdo odzadaj ostro opazuje.

Naglo se je obrnil in ujel pogled dvojih črnih oči. V tistem trenutku pa se je nezaneč umaknil in izginil med gručo gostov.

Trzan se ni zmenil za neznanca in ko je pozno v noč zapustil dvorano in šel proti domu, je že zdavnaj pozabil na dogodek.

Zato tudi ni opazil človeka, ki mu je sledil v varni oddaljenosti in se skril v temno senco hiš, kadarkoli je Trzan obstal ali se obrnil.

Da bi bil vedel, kolikokrat mu je neznanec že sledil in ga opazoval, v gledališčih, v koncertnih dvo-

si kot francosko žganje. 6 dvojnatih ali 2 velike specialne steklenice za 63.— din.; 12 dvojnatih ali 4 velike specialne steklenice 99.— din.; 36 dvojnatih ali 12 velikih specialnih steklenic za 250.— din., že obenem z zabojem in poštnino razpošilja po povzetju lekarnar Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 341, Hrvatsko. — Poedine steklenice Elsafluida se dobijo v lekarnah in sorodnih trgovinah za reducirano ceno 9 din.

leče kamenje (pečine) skušaj spraviti temeljito ven; ako se bo dobilo takega kamenja več, določi mu neke prostor, mogoče ga boš kedaj rabil. Z enostavnim, odprtim odvajalnim jarkom odpravil si boš nevšečno močvirino na travniku ali pašniku. Od pašnika zahtevaš, naj bi imela živina na njih ves čas dovolj in dobre paše, ne pomisliš pa, da je potreba in njim nekaj dati — z gnojem v tej ali oni obliki. Čisto opuščene pašnike je najboljšje, da jih globoko preorješ — kjer le mogoče, ter obseješ ponovno s travno mešanico. Obenem dobro pognoji. Drugače pa pašnike temeljito očisti ter primerno pognoji. Da bodo svinjske ograje služile res namenu, čisti jih po potrebi odpadkov, ter globoko s koreninami vred izkopli ščavje in drug plevel. Obenem je potrebno, da nekaj ukreneš z gnojnico, ki mogoče teče skozi in končno najbrž v vaši potok. Brez večjih stroškov napraviš si vsaj preprosto jamo za gnojnico; izplačala se ti bo. Gledi sploh, da boš imel čisto, tako zunaj na polju, kakor doma okrog hiše. Kako je to prijetno že za oko. — Vse to bi se dalo urediti brez večjih žrtev na času in denarju. Posebno sedaj zimski čas dobro izkoristiti. Na delo tedaj, vsak košček zemlje umno izrabiti, ker istinit je rek: izrabi zemljo, sicer bo ona izrabila tebe! — Plešivičan.

Zborovanja naše stranke.

Poslanec dr. Hohnjec je v sredo, dne 27. januarja, govoril na zaupniškem sestanku Slovenske ljudske stranke in Kmetске zveze v L o č a h. Zborovanje je bilo prav dobro obiskano. Poslančev govorilo o notranji in zunanji politiki, njegova kritika vladine gospodarske in finančne politike ter njegova izjavljanja o prepotrebni preosnovi notranje državne ureditve so zborovalci vzeli z velikim odobravanjem na znanje. Poslanec in vsemu Jugoslovanskemu klubu je bilo izrečeno popolno zaupanje.

V Slov. Bistrici se je vršil dne 24. t. m. veličasten okrajni zbor zaupnikov Slovenske ljudske stranke. Iz mesta in okolice se je zbralo ob 10. uri dopoldne toliko ljudstva, da je bila dvorana Okrajne hranilnice nabito polna in se človek niti ganiti ni mogel. Zastopani so bili vsi sloji in veselje je bilo gledati vrie in odločne moze, katerih obraz so razodevali pogum in voljo, vstrajati v borbi za svoje pravice. Stranka, katere vrste izkazujejo take člane, je pač lahko ponosna in ji ni treba omahovati. Zborovanje je otvoril g. dr. Schaubach in dal besedo g. poslancu F a l e ž u, kateri je podal obširno poročilo o političnem položaju. Ostro je kritiziral zapostavljanje slovenskega naroda in katoliške Cerkve. Drugi govornik, g. poslanec V e s e n j a k, je obširno orisal gospodarsko bedo, v katero nas je pogljal belgrajski centralizem in ožigosal izvanredno davčno ljubezen centralistične uprave napram Sloveniji. Živahni medklici, splošno navdušenje pritrjevanje in ploskanje je sledilo govoru obeh poslancev. Izrazi ogorčenja proti nesocialni in protiljudski politiki Pašić-Radičeve vlade so

ranah, na potu domov, koderkoli je hodil! Srečo je imel Trzan, da ga je navadno spremljal Arnot.

Tisto noč pa je bil sam!

Malomarno je stopal po temni, samotni stranski ulici. Tam je najrajši hodil, skrajšal si je pot, pa se tudi izognil šumnim, obljudenim ulicam.

Ni še bil na polovici pota, ko čuje iz odprtega okna bližnje hiše divje vpitje in vmes obupen ženski klic na pomoč.

Obstal je.

Gori v drugem nadstropju je sijala skozi odprto okno luč. Ni bilo dvoma, nekdo je bil tam v nevarnosti. Najbrž so zlikovci izrabili ugodno priliko, vdrli v pozni uri v samotno hišo in napadli brezbrambno žensko.

Niti trenutek se ni pomišljal. Planil je skozi vrata in po stopnicah. Na koncu hodnika v drugem nadstropju je zagledal polodprta vrata. Ropot in krik je došel iz sobe in vmes je klical ženski glas na pomoč.

V hipu je bil Trzan v sobi.

Okajena svetiljka je stala na mizici in obsevala tucat odurnih postav. Eni so sedeli po stolih, drugi so stali naokrog, par pa se jih je drenjalo krog ženske srednje starosti, ki je slonela v kotu in porivala od sebe napadalce.

Ko je planil v sobo Trzan, je zaklicala obupno:

»Pomagajte, gospod, pomagajte! Oropati me hočejo, ubiti me hočejo!

Trzan je pogledal po moških. Nasršene oči je srečal, hudobne, divje obraze.

Za trenutek so se gledali. Čudno bi se bilo zdeti Trzanu, da se nobeden ne gane, da ga prav nič začudeno ne gledajo, niti vprašajo ga ne, kaj hoče, in da ni nobenega sledu o ropu in nasilju v sobi.

(Dalje prihodnjik.)

kar zveneli v dvorani. Pri zelo zanimivi debati zborovalci niso pozabili na g. Stjepana Radiča, posebnega prijatelja kmetov! Tukaj so pokazali naši pristasi popolno razumevanje politike svojih poslancev. Zborovanje, ki je trajalo tri ure, je med velikim aplavzom v jedrnatem govoru zaključil predsednik g. dr. Schaubach in stavil predlog, da se izreka obema poslancema zahvala za delo in trud, popolno zaupanje njim in voditelju dr. Korošcu in se obljubi, da bodo tudi zborovalci vstrajali na programu SLS in dokazali to v danem času s kroglicami. Predlog je bil soglasno in z navdušenjem sprejet.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

V skupščini se je včeraj začela proračunska razprava. Radikale zelo skrbi Radičeva grožnja, da bo pri tej razpravi nastopil proti notranjemu ministru, če ne ugodijo njegovim zahtevam. Radikalom bi bilo najljubše, če bi Radič nadaljeval s svojimi shodi po Dalmaciji ter se potem odpeljal v inozemstvo. Splošno se pričakuje vladna kriza, ko bo proračun sprejet.

Na nove volitve

so da tudi sklepati iz močno razvite agitacije. Tako je na primer v nedeljo Radič zboroval v Sarajevu, Pribičević v Mariboru, Davidović v Nišu, radikali v Glini na Hrvaškem in tako dalje.

Stjepan Radič

je govoril v Sarajevu najprej o svoji mladosti ter omenjal, kako je izvedel, da v Bosni bivajo muslimani. Na Dunaju pa je vprašal nekega prijatelja muslimana, ali zna turško, pa mu je odgovoril, da zna samo hrvaško. Bosanski muslimani so močna veriga, ki veže našo državo z velikim muslimanskim svetom, segajočim od Himalaje do Gibraltarja. Maharadža iz Podtjale je bogat človek in skoraj vsi muslimani so bogati. Sarajevo mora postati središče države, ker v njem žive Srbi, Hrvati in muslimani. Vsi častijo enega Boga in govorijo en jezik. V zadnjem razgovoru mu je kralj naročil, naj donese pozdrave vsemu prebivalstvu, koder potuje.

Pribičević

je v Mariboru razkladal, da ima njegova stranka »levji delez« zasluge pri pobijanju separatistične in boljševiške nevarnosti. Priznal je, da so notranje razmere prav slabe. V notranjem ministertvu se vodi le administracija, mesto da bi se vodila politika. Pravo zedinjenje bo prišlo tedaj, ko bodo davki izenačeni. Če so ideje še tako dobre, pa ni organizacije, ne pomaga nič. Zato — organizacija! Pribičević je pisal že v Avstriji knjigo, kjer se je zavzemal za zedinjeno Jugoslavijo, »klerikalci« in Radič so pa pošiljali avstrijskemu cesarju udanostne depeše (Tisze ne omenja). Sedanji režim mora pasti v finančnem vprašanju. Sedanje stranke v vladi pa so si ravno v tem sovražne, zato režim mora pasti. Samostojni demokrati pa ne bodo več rezerva za radikale, niti bav-bav za radičevce, ampak bodo hodili svojo pot. Uradništvo hočejo napraviti za hlapce. On je sicer preganjal uradnike (klic advokata: Se premalo!), pa jih tudi še bo, in sicer protidržavne. Zunanji minister je slab. Demonstracije proti Italiji je prepovedal, proti Grčiji pa dopustil. Država je nad vsem, zato je nemogoče kak kompromis s »klerikalci«. Radikali nimajo nobenega programa, cel program je: Živijo Pasič. SLS ima program, pa ni izvedljiv. Ljuba Jovanović je enako srbski hegemonist, on ne prizna imena Jugosloveni. Radiča je uklonil on, Pribičević namreč, separatizem in komunizem tudi on, SDS je sploh najbolj sposobna stranka v opoziciji. Sedaj morajo priti volitve in če pridejo, radikali in radičevce ne dobe absolutne večine, samostojni demokrati pa so jedro, ki bodo prekvapili vse. Norčuje se iz Radiča in njegove prosvetne politike. Parlamentarizem v naši državi je ubit. Vse vlade so padle pri nas za kulisami, v Franciji pa vse v skupščini.

Naši dolгови.

Finančni minister je zvedel v Ameriki, da smo dolžni okroglo 35 milijard dinarjev. Te dni je dospela v Beograd iz Washingtona brzojavka, da so nastale velike težave pri pogajanjih med našo delegacijo in ameriško komisijo. Amerika je stavila take pogoje, ki jih ne more delegacija sprejeti. Sobotna plenarna seja je bila napeta in jugoslovenska delegacija se skuša pojasniti svoje stališče. Na današnji seji se končno odloči, ali pogajanja nadaljujejo ali sploh prekinejo.

OGRSKI PONAREJEVALCI.

Te dni je višje državno pravdnštvo v Budimpešti dvignilo obtožnico zoper 26 obtožencev v ponarejevalski zadevi. 21 jih je zaprtih, 5 pa svobodnih. Obtožnica obsega 77 strani, od katerih je 50 posvečenih utemeljitvi. Obtožnica označuje princa Windischgrätz kot storilca, 10 nastavljenec v kartografskem zavodu za majorjem Gerőjem na čelu, deželnega policijskega načelnika Nadossyja, zasebnega tajnika Rabo, potem dejanskega vodjo kartografskega zavoda Heitza in Kurza pa kot pomočnike. Windischgrätz toži državno pravdnštvo, radi ponarejanja novčanice.

Prince Windischgrätz

je v letih 1923 in 1924, posebno pa poleti 1925, dal ponarediti približno 29 do 30.000 komadov 1000 frankovskih novčanice. V ta namen je začetkom leta 1923 naročil v Nemčiji, na Avstrijskem, v Kölnu in na Dunaju potrebne stroje in druga potrebna sredstva ter dal novčanice izdelati po Gerőju in lovriših. Novčanice so napravili septembra leta 1925 in jih spravili najprej v stanovanje rimsko-katoliškega škofa Zadravca, potem v zasebno stanovanje princa Windischgrätz in od tam v prostore »Ogrske narodne zveze«. Pov-

sod so se ponarejeni bankovci preštevali in določalo se je, kako in kje se bodo razpečali. Ponarejeni denar se je spravljajl v večini v promet v Amsterdamu, Haagu, Kodanju, Varšavi in Milanu.

RUMUNIJA.

V Rumuniji se pripravlja sprememba režima. Opozicija se je združila proti sedanji vladi in v kratkem se bo bil odločilni boj pri občinskih volitvah, ki so razpisane po petih letih.

Tedenske novice.

Napoved dohodnine. Nepravilna napoved dohodnine je premnogokrat vzrok prevelikim obdavčbam. Zato predno napravite napoved, prečitajte članek »Dohodnina« v letošnjem koledarju družbe sv. Mohorja na str. 63—74.

Javna prošnja. Katoliško izobraževalno društvo v Krčevini pri Mariboru si želi sezidati razmeram primerni društveni dom. Ker so pa društveniki po večini delavci in viničarji, se obrača odbor na vsa društva in prijatelje izobrazbe z iskreno prošnjo, da nam pomagata z večjimi in manjšimi prispevki. Te dni se bodo razposlale tozadevne pismene prošnje, ter prosimo, da nam omogočite izvršiti ta ne lahek načrt v korist ljudstva, ki se mora boriti s političnimi in narodnimi nasprotniki. Kdor hitro da, dvakrat da! — Odbor.

Avtoomnibus-promet v Mariboru in okolici. V nedeljo, dne 7. t. m., ob treh popoldne, se vrši v gostilni g. Brudermanna v Brestnici shod glede avtoomnibus-prometa med Mariborom—Brestnico—Selnico in Dravogradom. Inerenseni se vabijo, da se ega shoda udeležijo.

Vsem št. Petračanom in drugim prijateljem in znancem, ki so izkazali zadnjo čast našemu rajnemu Janezu, izrekamo najlepšo zahvalo. Rodbina Kranjc—Crnoga.

Novice iz St. Ilje v Slov. gor. Prejšnjo nedeljo se je vršilo pri Sfiligiju zborovanje samostalne demokratske stranke ali takozvanih liberalcev. Oh, malo jih je bilo. Ko je prišel nek gostobesedni mestni gospod iz Maribora in je zvedel, da so na »zborovanju« skoro sami financarji in učitelji, je bil žalosten. Zborovalci so se zaprli v posebno sobo in je še bilo polovico stolov praznih. Za predsednika te stranke, kateri stoji na čelu velikosrb Pribičević, je bil »izvoljen« poštar in krčmar Sfiligij, ki se prav nič ne brani denarja ljudi, ki od božje službe pridejo v njegovo gostilno. Najbolje bi bilo, če bi krčmar pri cerkvi vsako nedeljo stal pred gostilno in bi katoliškim vernikom klical: »Kdor ni pri moji demokratski stranki, ne sme v mojo gostilno. Jaz sprejemam denar samo od liberalcev, klerikalni denar mi smrdi.« Resnici na ljubo moram tudi povedati, da niti vsi člani finančne kontrole niso pri Sfiligiovi demokratski stranki. Liberalni govornik iz Maribora se je vračal brez plena v mesto. Da, da, pri nas v St. Ilju za liberalce nikdar ne bo cvetela pšenica! — Zadnjo nedeljo v januarju so romali nekateri gospodje liberalci na božjo pot v Maribor. Neki veliki gospod je nosil naprej namesto kriza in zastave — liter. Zanimivo je, da je stal zjutraj pri vhodu na postajo Radičev zaupnik in je zapisoval člane finančne kontrole, ki so se peljali v Maribor na Pribičevićev shod. Mi stari Sentiljčani pa pravimo Pribičevićevu agentu: Si že urce zamudila . . .

Tudi mladi mrlejo. Pri Sv. Jakobu v Slov. goricah je umrl posestniku Francu Ketisu na pljučnici komaj 17 letni sin Janez. Pokopan je bil v nedeljo, dne 31. januarja ob prav veliki udeležbi. V slovo mu je zapel moški zbor dve žalostinki. Rodbini naše iskreno sožalje!

Roparski napad. Iz Dornove pri Ptujju nam poročajo: Obče spoštovani posestnik Jakob Toplak, rojen l. 1876, je peljal dne 27. januarja v Maribor čebulo na prodaj. Zvečer se je z vozom vračal iz Maribora. V gozdu na Teznu je prisedel na voz neznan mož, ki se je peljal z njim do mute na ptujskem dravskem mostu. Tu je stopil z voza in izginil po stranskih ptujskih ulicah. G. Toplak pa je vozil dalje po cesti proti svojemu domu v Dornovi pri Ptujju. Blizu pokopališča javne bolnice pri Podvincih na cesti v Dornovo pa ga je isti mož nenadoma napadel z nožem in mu zadel 15 velikih ran po licu, prsih in nogah. Nato je potegnil Toplaka z voza. Ta se je začetkoma branil, zgrabil napadalca tudi za vrat, a prežal mu je roko in ni se mogel več braniti. Napadalec je imel nož krivec, s kakršnim se trnje obrezuje. K sreči je Toplak nosil debelo suknjo. »Življenje ali denar«, je zavpil napadalec, nakar je Toplak odgovoril: »Pusti me, jaz imam pet otrok doma.« Napadalec mu je vzel denarnico, v kateri je bilo okoli 300 dinarjev. Nato je mož izginil. S težavo je splezal Toplak na voz in konj ga je sam pripeljal domov pred hišo. Hitro so poslali v Ptuj go zdravnika dr. Blankeja, ki je odredil, da ga takoj prepeljejo v ptujsko bolnico. Bliznji graščak g. Pongrac je posodil svoj avto in kmalu je bil Toplak v bolnici, kjer mu je dr. Kihar sešil velike rane. K sreči je bil tedaj mraz, tako da je že ob napadu kri otopnila, da ni izkrvavel. Pravijo, da je ranjenec izven nevarnosti in da bo okreval. Toplak je ugleden posestnik v Dornovi, dovršil je tri letnike učiteljskega, nakar je prevzel lepo posestvo. On je brat g. posojilničnega uradnika Toplaka v Ptujju. Napadalec se nimajo.

Novice od Sv. Barbare v Halozah. Preteklo leto je bilo pri nas najmanj mrlicev, samo 39. — Vinska letina je bila po nekkih občinah ugodna, po drugih pa bolj slaba. Vina je še dosti na prodaj po 6 do 7.50 din. liter. Vino ne zastaja na kvaliteti, ker smo Haložani radi ugodnega vremena začeli pozno brati. — Umrli je v ptujski bolnišnici dober fant, ki je bil brezplačen knjigovez izobraževalnega društva. — Društvo se giblje prav pridno. Kakor mi je znano, ima Katoliško slovensko izobraževalno društvo letos mnogo novih članov, stari so ostali vsi zvesti, nove še sprejemajo vedno. Pripravlja se lepa igra in sicer burka:

»Strah z dolgo roko«, za mastno nedeljo. Igralci dobro izvežbani. Pripravlja se tudi mnogo porok, na katerih, kakor se sliši, nameravajo vneti prijatelji društva nabirati med svati za tukajšnje izobraževalno društvo. Če bo res, bom poročali, kje in koliko in kdo bo kaj dal. — Na našem trgu je bila krasna smuka za sanjkanje. Ves dan vse živo mladih smučarjev, ki so bili neutrudni. Tudi starejše je izvabilo na sanjke, ta lep in zdrav sport. Upamo, da vam poročamo prihodnjič kaj več.

Stekel pes v Prekmurju. Po okraju Murska Sobota se je klatil zadnje dni stekel pes, ki je obgrizel v Nemčevih tri osebe.

Karmelitski red odkupil graščino. Pri Radečah pri Zidanem mostu je graščina, ki je bila last lesnega trgovca Jakšeta. Ta grad je kupil karmelitski red, ki se bo tamkaj naselil.

Tat in potepuh pobegnil iz zapora. V Sevnici ob Savi je bil zaprt 30 letni Franc Salamon iz Cenž pri Brežicah. Salamon je znan tat in potepuh, ki ima že marsikaj na vesti. Radi tatvine je tičal v sevnških zaporih, odkoder je pa pobegnil 28. januarja neznan kam.

Strašna smrt dveh delavcev pod kolesi vlaka. Često čitamo o nesrečah na železniških progah, koje zakrivi nepazljivost. Ljudje gredo ob ali celo po progi, v pogovoru pozabijo na nevarnost in zavejo se šele, kadar se nahaja lokomotiva tik pred njimi ter je že prepozno, da bi se umaknili. Tako sta se ponesrečila v Zagrebu dva delavca ter našla žalostno smrt pod kolesi lokomotive. Delavca in sicer 28letni Mirko Čaževac in Božidar Dražić, sta se vračala zvečer z dela iz Zagreba domov proti Čulincu. Da si prikrajšeta pot, sta šla kar po železniški progi. V pogovoru nista opazila, kaka nevarnost jima preti. Od zadaj je vozil tovorni vlak, po drugem tiru pa je prihajal osebni vlak iz Koprivnice. Delavca sta se hotela izogniti osebnemu, pa sta prišla pod kolesa tovornega vlaka. Kmalu po nesreči so šli po progi železničarji, ki so našli strašno razmesarjeni trupli obeh delavcev. Eden je bil še pri življenju in so ga takoj odpeljali v zakladno bolnico, kjer pa je vsled težkih poškodb že čez nekaj časa izdihnil. Drugi delavec je bil že mrtev in je ležalo njegovo truplo 20 m oddaljeno od tovariša. Leva noga je bila odtrgana, desna popolnoma zmečkana in tudi ostali deli telesa močno poškodovani. Lobanja je bila strta in možgani razlitji po tračnicah. Čreva so gledala iz trebuha, obraz je bil silno popačen.

Najdeno. Rimski brevir s spovednim listkom od sv. Ožbolta v Ptujju in z intent. se nahaja v župnišču Matere Milosti v Mariboru.

Stara resnica je, da je najboljšje blago zmiraj tudi najcenejše. O tem se lahko prepričate, če obiščete staroznano trgovino Franc Seršen v Ljutomeru tik cerkve. Načelo te, nad 30 let obstoječe trgovine je: nuditi strankam dobro blago po nizkih cenah. Zaloga najrazličnejšega blaga za obleke in perilo je tako bogata, da se najde primerno tudi za najbolj razvajen okus, pri vsem tem so pa cene brezkonkurenčno nizke. Posebno se priporoča ženinom in nevestam, da si pred nakupom ogledajo v Seršenovi trgovini veliko izbiro bombažnega, volnenega in svilenega blaga za nevestino premo (balo). Za moške obleke vedno velika množina sukna od najcenejše do najfinejše vrste na zalogi. Priporočamo vsakemu, da se osebno prepriča o izredno nizkih cenah in dobrem blagu ter smo uverjeni, da bo vsak v vsakem oziru zadovoljen.

Razne novice.

Smrt bogate milijonarke v pomanjkanju in umazanosti. Na Dunaju je pred kratkim umrla vdova Pavlina Geiringer, čudaška židovska bogatašinja. Kot hčerka bogatega trgovca Försterja se je s 17 leti poročila z veletržcem Geiringerjem, ki pa jo je že naslednji dan zapustil. Nihče ne ve, kakaj. Po ločitvi je nato ona živela pri bratu, ki je pred tremi leti umrl in ji zapustil milijonsko premoženje. Starka je navzlic temu živela v velikem pomanjkanju in si navadno ni privoščila drugega kakor čašo kave. Njeno stanovanje je bilo umazano, toda hiša je morala biti vedno snažna. Tekom zadnjih dni je starka radi gladovanja tako oslabela, da so jo prepeljali v sanatorij, kjer je pomoč in hrana bila že zama. Zanimivo pa je, da je v oporoki namenila vse svoje premoženje dobrotvornim ustanovam, a svojo stanovanjsko hišo je poklonila židovski občini v dunajskem Leopoldskem okraju.

Mož, ki ima na vesti sto življenj. Po dolgotrajnih naporih se je policiji v Vilni na Poljskem posrečilo prijeti bandita Rischja, poglavarja močne tolpe, ki je že 30 let strahovala prebivalstvo mesta in okolice. Risch je tekem 30 let zagrešil nešteto zločinov in je baje lastnoročno umoril sto oseb. Imel pa je vedno srečo, da je ušel roki pravice. Naključje je hotelo, da je bandit prišel policiji v roke baš na svoj 60. rojstni dan. Izdala ga je njegova ljubica, katero so oblasti bogato podkupile.

Oporoka prijateljice živali. Te dni so odprli v Londonu testament bogatinke Marte Gradyjeve, ki je pred kratkim umrla. Pokojnica je zapustila okoli 200 milijonov dinarjev društvom za zaščito živali. Velik del tega denarja je določen za pse in mačke brez gospodarja, ostala svota pa za ptice in onemogle konje.

Umrli odkrit po 36 letih. V Wimpasingu na Nižjem Avstrijskem je te dni umrl mesar Leopold Kolberger v starosti 78 let. Na smrtni postelji je poklical k sebi spovednika ter mu zaupal, da je pred 36 leti (leta 1889) umoril vdovo Nežo Huttnerjevo, ki mu je gospodinjala. Mesar je imel z vdovo ljubezensko razmerje. Ko so se pokazale posledice ter mu je ženska očitala, da jo je zapeljal, ga je to tako razjarilo, da jo je ubil, razsekal njeno truplo na kose in jih zakopal. 36 let je čuval zločinca svojo pre-